

Ние, съврѣменитѣ хора, признаваме само нѣщата, които ставатъ. Да ви приведа другъ фактъ. Прѣдставете си, че вие сте въ едно здание пълно съ барутъ. Имате една клечка кибритъ, запалите я и ѝ каззвате: слушай, азъ ще те туря въ барута, но да не направишъ нѣкоя пакость да се запалишъ внимавай! Читамъ: тази клечица ще послуша ли твоята заповѣдъ? Щомъ я туришъ при барута, тя ще го запали веднага и той ще хврѣкне. Така правимъ и ние, съврѣменнитѣ хора. Запалимъ своите клечки, отиваме съ тѣхъ при барута, туряме ги вжтрѣ и казваме на клечиците: вие нѣма да запалите барута, ще гледате да изпълните волята Божия. Тази клечка не разбира отъ никакъвъ моралъ. Е, какво да се прави тогава? — Ще намокришъ барута, ще запалишъ клечката и тогава ще я приближишъ до баруга. Тя ще си гори, а съ барута нищо нѣма да стане. Прѣведете сега тѣзи символи. Какво прѣдставлява барута? — Това е човѣшката алчностъ, да има човѣкъ всичко въ изобилие. Тази алчностъ ни е турила всички въ тревога. Когато, обаче, Божията Любовъ се приложи между хората разумно, тогава много отъ несгодите, които сега сѫществуватъ въ свѣта, ще се отстранятъ.

Защо е дошълъ Христосъ въ свѣта? — Той дойде да скачи хората духовно съ Бога, да направи тази врѣзка. Ние по плѣтъ сме скачени, но духовно не сме. Обаче, като дойде Христосъ, тогава имаше двѣ компании въ свѣта: окултистите ги наричатъ, компания на Бѣлата Ложа, и компания на черната ложа. Послѣдната нѣмаше интересъ Христосъ да направи една нова инсталация и затова казваше: ние ще се стремимъ, по какъвто и